

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 2T/139/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414010355
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Grendárová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2014:1414010355.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, samosudkyňou JUDr. Janou Grendárovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 8. decembra 2014 v Bratislave

rozhodol:

obžalovaný T. R. G. W. Z. Q. Á. X. : nar. XX.XX.XXXX T. N. Y., trvale bytom
U., D. Č.. X

uznáva sa za vinného, že
dňa 30. apríla 2014 v čase o 15:00 hod. viedol motorové vozidlo značky Volkswagen Touran, evidenčné číslo vozidla U. XXX E. v Bratislave, po ulici W., ktorá zvislým dopravným značením označená ako vedľajšia cesta v smere na ulicu H. G., ktorá je označená zvislým dopravným značením ako hlavná cesta, pričom nedal prednosť v jazde motocyklistovi poškodenému U. M., nar. XX.XX.XXXX jazdiacemu na motocykli značky Yamaha FZ6-N, evidenčné číslo U. XXX G., čím porušil ustanovenie § 20 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, následkom čoho došlo k zrážke motorového vozidla s motocyklom, pri ktorej utrpel poškodený U. M. zlomeninu bočného výbežku pravého členka s minimálnym posunom úlomkov, pomliaždenie brucha, pomliaždenie pravého zápästia, pomliaždenie miešku s krvnou podliatinou s dobou liečenia šesť až sedem týždňov, pričom poškodený dva mesiace používal pri chôdzi barle.

T e d a

inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a taký čin spáchal závažnejším spôsobom - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona

č í m s p á c h a l

trestný čin - prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h/ Trestného zákona a za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa 157 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 56 ods. 2, § 38 ods. 3, § 36 písm. j/, k/, l/, n/ Trestného zákona k p e ň a ž n é m u t r e s t u vo výške 4.000,- Euro /štyritisíc Euro/.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený ukladá sa obžalovanému náhradný trest odňatia slobody v trvaní 5 /päť/ mesiacov.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, prečítal a oboznámil ostatné listinné dôkazy a po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo aj v ich vzájomnom súhrne zistil a ustálil skutkový stav veci tak, ako ho uviedol vo výrokovvej časti rozsudku.

Po tom, čo na hlavnom pojednávaní bola prednesená obžaloba, obžalovaný bol poučený o svojich právach a umožnené mu bolo urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej Tr. por.). Tento urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Keďže obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku, súd následne postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por. Samosudkyňa formou otázok zistila, že obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal „áno“.

Po súhlasnom stanovisku i prokurátora súd rozhodol podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. por. a to, že vyhlásenie obžalovaného, že je vinný prijal s tým, že dokazovanie v rozsahu viny už nevykonával a vykonal len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a o náhrade škody.

Pri právnom hodnotení dospel súd k záveru, že obžalovaný svojím konaním naplnila zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Trestného zákona (ďalej Tr. zák.) s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h/ Tr. zák.

Objektom žalovaného trestného činu je ľudské zdravie a predmetom útoku je živý človek. Protiprávnym konaním obžalovaný spôsobil, že poškodenému spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a predmetný čin spáchal z dôvodu porušenia dôležitej povinnosti, ktorá mu bola uložená zákonom.

Podľa § 20 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke - vodič, ktorý prichádza do križovatky po vedľajšej ceste označenej dopravnou značkou „Daj prednosť v jazde“ alebo „Stoj, daj prednosť v jazde“, je povinný dať prednosť v jazde vozidlám a ostatným účastníkom cestnej premávky prichádzajúcim po hlavnej ceste okrem chodcov, ktorí neprechádzajú cez križovatku v organizovanom útvaru.

V súlade s vypracovaným znaleckým posudkom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia a traumatológia - Prof. J. R. S., CSc. - bolo preukázané v súlade s vyšetreniami, lekáorskými správami, že poškodený utrpel v dôsledku dopravnej nehody zlomeninu bočného pravého členka s minimálnym posunom úlomkov, pomliaždenie brucha, pomliaždenie pravého zápästia, pomliaždenie mieška s krvnou podliatinou. Keďže sadrová dlahá bola naložená minimálne štyri až päť týždňov - poškodený sa mohol pohybovať len za pomoci barlí. Doba liečenia a práceneschopnosti prekročila 42 dní - o čom svedčila výpoveď poškodeného. V danom prípade išlo o úraz ťažký.

Potrebné v tejto súvislosti je zdôrazniť, že obžalovaný nemal v úmysle poškodenému spôsobiť akúkoľvek ujmu na zdraví, ale napriek tomu, hoci z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví. V danom prípade išlo preto o nedbanlivostné konanie zo strany obžalovaného. Obžalovaný v čase dokonania trestného činu nebol pod vplyvom návykových látok. Zápis o dychovej skúške, ktorý bol vykonaný dňa 30. apríla 2014 o 15:11 hod. bol negatívny.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Konaním obžalovaného bol narušený ako súd vyššie už zdôraznil vysoko chránený záujem a to ochrana ľudského života. Poškodený ako bolo vyššie súdom skonštatované utrpel ťažkú ujmu na zdraví. Zranenia poškodeného bolo v príčinnej súvislosti, ktoré utrpel pri dopravnej nehode dňa 30. marca 2014 v čase o 15:00 hod. na W. I. T. U. ako motocyklista bol zrazený osobným motorovým vozidlom značky Volkswagen Touran. Obžalovaný do spáchania žalovaného skutku viedol riadny život. Z výpisu registra trestov bolo preukázané, že do spáchania skutku, ale i po jeho dokonaní nebol ani raz postavený pred súd a právoplatne odsúdený. Nebol riešený ani v priestupkovom konaní (§ 36 písm. j/ Tr. zák.) - len v súvislosti s dvoma priestupkami na úseku cestnej premávky.

Obžalovaný ako bolo preukázané z pracovnej zmluvy je od 15. mája 1994 zamestnaný v spoločnosti T. Bratislava, spol. s r.o.. Najprv pracoval na pozícii

robotník zvarovne. Od 1. apríla 2012 bol vymenovaný do funkcie vedúci odborného útvaru Karosáreň Q7 - výroba dielov. Predmetný pracovný pomer bol uzatvorený na dobu neurčitú. Ku dňu 30. október 2014 obžalovaný nebol vo výpovednej dobe.

Hlavnou náplňou jeho práce je riadenie výroby časti výrobnéj linky na produkciu karosérii pre automobil Audi Q7. Nevyhnutnou súčasťou jeho práce je vedenie osobného motorového vozidla, ktoré používa na účely zabezpečovania služobných úloh. Bez možnosti viesť motorové vozidlo sa sťažia pracovné podmienky daného zamestnanca natoľko, že Volkswagen Slovakia, a.s. - bude musieť druh pracovnej činnosti, resp. náplň práce obžalovaného prehodnotiť, čo však vzhľadom na jeho profesionálne zameranie bude spôsobovať problémy na oboch stranách pracovnoprávneho vzťahu.

Obžalovaný dosahuje na vyššie uvedenej pozícii vynikajúce výsledky vďaka proaktívnemu prístupu, vyhľadávaniu nových príležitostí, strategickému mysleniu, kreativite, cieľavedomosti, dôslednosti a vysokej miere zodpovednosti. Pozitívne hodnotia jeho schopnosť viesť ľudí, vytvárať prostredie podporujúce vznik nových nápadov, komunikáciu s podriadenými a v neposlednom rade aj organizačné schopnosti. Zamestnanec (obžalovaný) je otvorený zmenám, ďalšiemu vzdelávaniu i rozvíjaniu manažérskych kompetencií a má jednoznačne vysoký pracovný potenciál, ktorý zamestnávateľ má záujem rozvíjať a podporovať. Súčasťou rozvoja je aj efektívne využívanie osobného motorového vozidla na zabezpečovanie služobných úloh, pričom vzhľadom na pracovnú funkciu, je tu aj možnosť súkromného použitia.

Z uvedeného vyplýva, že dodržiaval právny poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, plnil si svoje povinnosti voči štátu, nezneužíval svoje práva voči spoluobčanom, nenarušoval občianske spolužitie v bydlisku ani v zamestnaní, nedopúšťal sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov.

Spáchanie skutku v celom rozsahu ľutoval. Svoju ľútosť vyjadril nielen spôsobom, že poškodenému uhradil ním požadovanú čiastku - Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. - vo výške 973,07 Euro (platobný príkaz zo dňa 5.novembra 2014 - č. l. 123) - ale i v rámci celého konania - ako prípravného konania tak i konania pred súdom - v rámci svojej výpovede keď uvádzal, že svoje protiprávne konanie ľutuje. Táto ľútosť nebola podľa názoru súdu formálna, ale bola jeho skutočným vnútorným postojom k spáchanému skutku (§ 36 písm. l/ Tr. zák.).

Poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr.zák. spočívajúca v napomáhaní pri objasňovaní svojej trestnej činnosti, teda orgánom činným v trestnom konaní (§ 10 ods. 1 Tr.por.) a súdu (§ 10 ods. 2 Tr.por.). To však neznamená, že páchatel musí takto postupne napomáhať všetkým týmto orgánom.

Aplikáciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr.zák., t.j., že páchatel (obžalovaný) napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti možno priznať aj v prípade, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobí vyhlásenie o priznaní viny (§ 257 Tr.por.). Obžalovaný v danom prípade urobil vyhlásenie podľa § 257 písm. b/ Tr.por. - súd na základe takéhoto vyhlásenia na hlavnom pojednávaní dokazovanie vo veci viny nevykonával.

Práve v súvislosti s riešením predmetnej otázky nemožno prehliadnuť, že v súdnom konaní podľa § 257 ods. 5 Tr.por., po priznaní viny páchatelom (obžalovaným) sa postupuje primerane podľa ustanovení § 333 ods. 3 i písm. h/ Tr.por. , t. j., že súd pred rozhodovaním o prijatí alebo neprijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 Tr.por.

formou otázok zisťuje, či sa obžalovaný „dobrovoľne priznáva a uznáva vinu, za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako trestný čin“ čím - pri kladnej odpovedi - aj de iure napĺňa podmienku uvedenú v § 36 písm. n/ Tr.zák.

Ako súd vyššie konštatoval - poškodený Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Bratislava si uplatnila škodu vo vzťahu ku obžalovanému v celkovej výške 973, 07 Euro. Výška tohto nároku bola v prípravnom konaní zo strany poškodeného riadne uplatnená a preukázaná listinnými dôkazmi. Obžalovaný predmetnú škodu uhradil dňa 5.novembra 2014 - o čom v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní predložil listinný doklad. Obžalovaný teda ešte pred vyhlásením rozsudku uhradil škodu poškodenému - t. j. dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu - § 36 písm. k/ Tr.zák.

Iné poľahčujúce okolnosti v súlade s ustanovením § 36 Tr.zák. súd nezistil.

Súd nezistil vo vzťahu ku obžalovanému žiadne priťažujúce okolnosti podľa § 37 Tr.zák.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Každý trest je vlastne opatrením štátneho donútenia, ktoré v mene štátu, na základe a v medziach zákona ukladajú v predpísanom konaní na to povolané súdy páchatelovi za spáchaný trestný čin. Trest je právnym následkom trestného činu a musí byť úmerný k spáchanému činu. Je teda len následnou represiou. I represiu však treba používať rozumne, t. j. len v miere v akej je to nevyhnutné na dosiahnutie účelu trestu, musí sa totiž rešpektovať osobnosť páchatela a nespôsobiť mu zbytočné utrpenie.

Súd mal preto za to, že samotné prejednanie veci pred súdom, vyslovenie viny obžalovanému, zabezpečí podľa názoru súdu úplnú nápravu obžalovaného, takže akékoľvek ďalšie výchovné pôsobenie na obžalovaného podľa názoru súdu už po vyhlásení rozsudku nebolo potrebné. Práve vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti jednotlivo a v súhrne zohrali pri úvahe súdu, pri výmere trestu rozhodujúcu úlohu, preto aby súd obžalovanému uložil len peňažný trest spoločne s náhradným trestom. Tento druh trestu splní i samotnú nielen individuálnu, ale i generálnu prevenciu.

Obžalovaný predložil listinný dôkaz - potvrdenie o príjme. Z predmetného listinného dôkazu vyplynulo, že priemerný čistý mesačný príjem za obdobie od mesiaca október 2013 (vrátane) do mesiaca september 2014 (vrátane) - bol vo výške 2 934,25 Euro. Peňažný trest vo výmere 4 000,-- Euro, ktorý mu bol uložený preto sa neprieči ustanoveniu § 57 ods. 1 Tr.zák. (pri prihladnutí peňažného trestu súd prihliadne na osobné a majetkové pomery páchatel'a. Peňažný trest neuloží, ak je zrejme, že ho odsúdený nebude schopný zaplatiť - z manželstva má deti, ktoré sú už dospelé. Manželka je tiež riadne zamestnaná).

Podľa § 57 ods. 3, veta prvá Tr.zák. - ak súd ukladá peňažný trest, ustanoví pre prípade, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody až na päť rokov.

Náhradný trest súd uložil vo výmere päť mesiacov.

Zo strany obžalovaného bolo preukázané nedbanlivostné konanie. Vo vzťahu k spôsobenému následku (ublíženie na zdraví poškodeným) bolo nutné konanie obžalo-

vaného posúdiť ako nevedomú nedbanlivosť. Vzhľadom na doterajší riadny život obžalovaného a na jeho správanie sa v čase skutku ako aj po ňom mal súd za to, že peňažný trest bude pôsobiť na obžalovaného dostatočne výchovne a bude dostatočný pre jeho nápravu. V osobe obžalovaného ide o tzv. prvo trestanú osobu, v prípade ktorej išlo pri spáchaní prečinu len o jednorazové vybočenie z obvyklého spôsobu života. Obžalovaný si sám uvedomuje čo spôsobil, a preto táto skúsenosť bude pôsobiť na jeho osobu dostatočne odstrašujúco, aby sa v budúcnosti už žiadneho protiprávneho konania nedopustil. Zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného preto nebolo potrebné riešiť uložením podmienčného trestu odňatia slobody. Týmto uloženým trestom je podľa názoru súdu splnená i zásada proporcionality - t.j., že trest by mal byť proporcionálny k spáchanému skutku. Z vykonaného dokazovania a postoja obžalovaného k spáchanému skutku možno usudzovať, že spáchanie skutku bolo len mimoriadnym vybočením z medzí jeho riadneho života. Obžalovaný síce porušil dopravné predpisy, avšak dôležité z hľadiska ukladania druhu trestu a jeho výmery bolo aj to, že v čase dopravnej nehody nebol pod vplyvom alkoholu, či inej návykovej látky, jeho jazda sa nevyznačovala agresivitou. V prípade, že by obžalovaný úmyselne zmariť výkon uloženého peňažného trestu súd uložil obžalovanému náhradný trest odňatia slobody v trvaní päť mesiacov. Bude záležať iba na obžalovanom, či účel trestu bude dosiahnutý i bez jeho výkonu alebo či po jeho úmyselnom konaní dá podnet k tomu, aby súd nariadil výkon uloženého náhradného trestu.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis.

Trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

Uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá by podľa názoru súdu by pre obžalovaného bol likvidačný. Obžalovaný nielen vypovedal, ale k tejto skutočnosti i predložil doklady, že vodičské oprávnenie potrebuje nevyhnutne na zabezpečenie v rámci svojho zamestnania. Predmetné skutočnosti uviedol v posudku na obžalovaného i samotný zamestnávateľ (čo súd podrobne už rozviedol).

V prípade uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov by takéto jeho odsúdenie citelne postihlo jeho samotného - nakoľko by takýmto odsúdením stratil najdôležitejší a najmä nosný zdroj obživy, t. j. jeho príjem, ktorý by bol evidentne znížený, resp. úplne znížený - nakoľko vedenie motorového vozidla je nevyhnutnou potrebou pre výkon jeho zamestnania.

Ukladanie takéhoto druhu trestu by bolo vo vzťahu k obžalovanému preto neefektívne.

Dokazovaním bolo síce preukázané, že porušil povinnosť (v súlade so zákonom č. 8/2009 Z.z. v znení neskorších právnych predpisov) - ale súd zdôrazňuje, že len za

tohto predpokladu, teda, že z nedbanlivosti ublížil na zdraví tým, že porušil dôležitú povinnosť mu podľa zákona - preto naplnil znaky prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Tr.zák. teda zákonnou podmienkou pre naplnenie predmetnej skutkovej podstaty tohto trestného činu je

okrem spôsobenia z nedbanlivosti ujmy na zdraví je aj porušenie dôležitej povinnosti uloženej zákonom - za ktorý bol aj obžalovaný uznaný vinným a aj potrestaný vyššie uvedeným peňažným trestom (za súčasného ustanoveného náhradného trestu odňatia slobody v trvaní päť mesiacov, pre prípad, že by obžalovaný úmyselne zmariť výkon uloženého peňažného trestu), ktorý je v súlade so zákonom a pre dovŕšenie jeho nápravy - nie je potrebné uloženie aj takéhoto druhu trestu - trestu zákazu činnosti.

Z výpisu evidenčnej karty vodiča vyplynulo, že držiteľom vodičského oprávnenia je viac ako dvadsať šesť rokov - od 8.februára 1988. Za predmetné obdobie nemal ani raz uložený trest zákazu činnosti, dve blokové pokuty dňa 9.septembra 2012 vo výške 40,-- Euro a dňa 3.septembra 2011 vo výške 100,- Euro. Vodičský preukaz nemal zadržaný, iné priestupky v evidenčnej karte vodiča neboli.

Ako vodič disciplinovane denno-denne z titulu používania motorového vozidla vo vzťahu k sebe, ale i v súvislosti s pracovnými povinnosťami - ako vodič dodržiaval a i dodržiava predpisy pravidiel cestnej premávky temer 27 rokov. Už týmito reálnymi skutočnosťami by obžalovaný mohol byť skutočne vzorom pre ostatných účastníkov cestnej dopravy. Z predmetného vyplynulo, že v jeho osobe nešlo o nezodpovedného a nedisciplinovaného vodiča. V jeho prípade išlo skutočne o jednorázový exes - jednorázové chybné zlyhanie.

Predmetná dopravná nehoda sa stala dňa 30. apríla 2014. Od tejto doby opätovne - zodpovedne si plní povinnosti účastníka cestnej premávky, žiadnu dopravnú nehodu už nespôsobil a nedopustil sa žiadneho priestupku na úseku cestnej premávky. Vodičský preukaz pri dopravnej nehode mu zadržaný nebol.

Súd preto po zrelej úvahe dospel k záveru, že ukladanie trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel by v tomto prípade v prvom rade výrazne postihlo obžalovaného (jeho rodinu - hľadaním si i nového zamestnania) - súd preto neuložil trest zákazu činnosti, nakoľko uloženie takéhoto trestu by bolo v rozpore s účelom trestu, ako to má na mysli Trestný zákon.

I teda pokiaľ ide o jeho pracovný a rodinný život, je potrebné zdôrazniť, že sa riadne podieľa na pracovnom procese, pretože je riadne zamestnaný, z pracovného hodnotenia je preukázané, že si pracovné povinnosti plní vzorne a zodpovedne. Práve i z titulu jeho zamestnania by ho výrazne (uloženie trestu zákazu činnosti) postihlo - pretože vzhľadom na jeho funkciu a pracovné zaradenie je vodičský preukaz, resp. vedenie motorového vozidla nevyhnutné k výkonu jeho zamestnania. Preto uloženie predmetného trestu zákazu činnosti by mohlo byť pre obžalovaného likvidačné a tomuto zákon nemá slúžiť.

Pokiaľ ide o platnú ustálenú judikatúru - súd poukazuje napríklad i na rozhodnutie R I./1966 - ktorá síce konštatuje, že účelom trestu zákazu činnosti je predovšetkým zabrániť opakovaniu trestného činu a preto jeho uloženie je plne odôvodnené vtedy, keď páchatel' trestným činom v doprave vyvolá pochybnosť o svojej spoľahlivosti alebo spôsobilosti k vedeniu motorových vozidiel. Závažným prejavom vodičskej nedisciplino-

vanosti je najmä vedenie motorových vozidiel po požití alkoholu (či iných návykových látkach), pričom spoločenský záujem na ochrane ohrozených hodnôt vyžaduje, aby uloženie trestu zákazu činnosti bolo pravidlom aj vtedy, ak nevznikne škodlivý následok, t. j. aj v prípadoch trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky. Neuloženie tohto druhu trestu páchatel'om uvedeného trestného činu by malo byť len výnimkou, odôvodnenou mimoriadnymi okolnosťami prípadu a doterajším spôsobom životom páchatel'fa. Tu súd teda konštatuje, že už predmetný judikát - tak ako ani Trestný zákon - explicitne neukladá súdom obligatórne ukladať predmetný trest zákazu činnosti - navyiac ani vtedy keď by bol trestný čin dokonaný pod vplyvom alkoholu (resp. inej návykovej látky). V tomto konkrétne danom prípade - ako už bolo konštatované výsledkom dychovej skúšky u obžalovanej bol negatívny a okolnosti vyššie rozvedené vo vzťahu k obžalovanej súd považoval za okolnosti prípadu, ktoré vo vzťahu k obžalovanej neboli vyhodnotené ako negatívne ako i jej doterajší kladný spôsob života.

V tejto súvislosti súd poukazuje i na konštatovanie v obdobných prípadoch odvolacích súdov (napr. i Krajského súdu Bratislava - sp. zn. 1 To/141/2013, 2 To/12/2014, 4 Tos/74/2013, 1 To/102/2013, 1 To/108/2014, 4 To/57/2014 - kedy bolo rozhodnuté zmierom, podmieneným zastavením trestného stíhania ako i rozsudkom - teda bez ukladania predmetného druhu trestu).

Každý jednotlivý prípad na úseku cestnej premávky je potrebné vzhľadom i na osobu páchatel'fa hodnotiť veľmi citlivo a individuálne vzhľadom na špecifickosť prípadu. V neposlednom rade je potrebné poukázať, že ani samotný zákonodarca v zákone č. 300/2005 Z.z. v znení neskorších právnych predpisov výslovne, obligatórne a teda priamo nestanovil ako druh trestu zákazu činnosti - na rozdiel od predchádzajúcej právnej úpravy platnej do 31. decembra 2005. Tento postup ponecháva na úvahu súdu s prihliadnutím na osobu obžalovaného a konkrétne okolnosti prípadu.

I keď si súd uvedomuje, že spoločnosť negatívne a pomerne citlivo vníma dopravné nehody spôsobené vodičmi, avšak to neznamená, že súdy môžu rezignovať na zákonné kritéria stanovené pre určenie druhu a výmery trestu a iba formálne ukladať pri takýchto trestných činoch automaticky ukladať trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel. Takýto formalistický postup by bol neprijateľný, i z hľadiska zásad individualizácie a spravodlivosti trestu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom tunajšieho súdu.